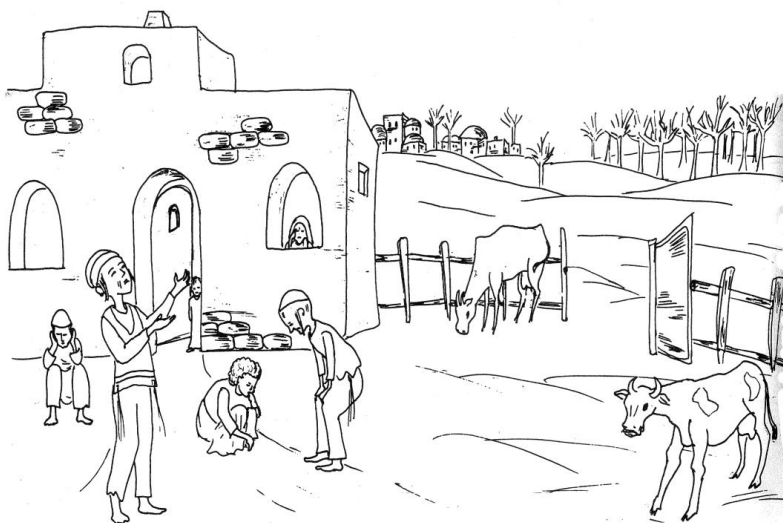

מגילת רות

מוֹצֵל רֹת

"וַיְהִי בַיּוֹם שֶׁשָּׁפֵט הַשּׁוֹפְטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ". אוֹי
כִּמָּה עָצוּב - יְלָדִים רָעִבִים וְצָנוּמִים... וְכִמּוֹהֶם גַּם
הַגָּדִיִּים וְהָעִזִּים.
כָּלֵם מִסְתַּוְּבָבִים וּמִתְפָּשִׁים דְּבַר מָה לְהַחְיֹת בּוֹ אֶת
נַפְשָׁם הָעֲגוּמָה. וְאַמָּא, שֶׁבַעֲצָמָה כָּל כֹּךְ חֲלָשָׁה
וְרַעֲבָה,
הִלֵּב נִשְׁלָה מִתְפַּלֵּץ מַצֵּר בְּרֹאוֹתָהּ אֶת עוֹלָלָיָהּ
הַמִּסְכָּנִים הָרָעִבִים.

מוֹנֵלֶת רוֹת

הַרוֹאִים אִתָּם כָּאֵן בֵּית מִפְאָר?
בֵּית זֶה שֵׁיךְ לְאַלְמָלֶךְ, יְהוּדֵי עֲשִׂיר,
שֶׁעֲדִין הָיוּ לוֹ בַּמַּחֲסָנִים קֶמֶת, סֶפֶר, שְׁמֹן, פֵּרוֹת
וְיִרְקוֹת.
בָּאִין בִּרְרָה, הוּא חֵלֶק מִרְכּוּשׁוֹ לְעֲנִיִּים הָרַעֲבִים,
אֲבָל מִיָּד הֶחֱלִיט לַעֲזֹב אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְתַקּוּפַת
הָרַעֲב,
כִּדִּי שְׂלֹא יִשְׁאָר לֵלֵא רְכוּשׁ...

בִּזְכֹּת רוּת

אֶלִּימֶלֶךְ וְאִשְׁתּוֹ נָעַמִּי וּשְׁנֵי בָנָיו, מִחֶלּוֹן וְכִלְיוֹן,
עוֹזְבִים אֶת אֶרֶץ מוֹלָדָתָם,
עוֹזְבִים אֶת אֲחֵיהֶם בְּצָרָה וּבְרָעָב -
וְהֵם נוֹסְעִים עִם רְכוּשָׁם
לְאֶרֶץ מוֹאָב הַנִּכְרִיָּה, לְגֹר בָּהּ.

מוֹזַלֵּת רוּת

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כָּעַס עַל אֱלִימֶלֶךְ עַל שֶׁעָזַב אֶת
אֶחָיו הַיְּהוּדִים בְּצָרָה
וְלֹא רָצָה לְהַחְיֹת אֶת נַפְשָׁם בְּהִיּוֹתָם בְּרָעַב
מִיַּד הָעַנִּיּוֹשׁ אוֹתוֹ קִשּׁוֹת.
אֱלִימֶלֶךְ יָמָת.
הוּא הַשָּׂאִיר אֶת אִשְׁתּוֹ הַיְּקָרָה וּשְׁנֵי בָנָיו אֲבֵלִים
וְעַצוּבִים.

בִּזְכַּת רוֹת

שְׁנֵי הַנְּסִיכּוֹת עָרְפָּה וְרוֹת, בְּנוֹתָיו שֶׁל מֶלֶךְ מוֹאָב,
נָשְׂאוּ לְמַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן, בְּנֵי אֱלִימֶלֶךְ שְׁנַפְטָר,
וַיַּחֲדּוּ חֵיו בְּאַרְמוֹן הַמְּלוּכָה כְּעֶשֶׂר שָׁנִים.
אַבְל גַּם בְּשְׁנֵי הַבָּנִים, מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן, פָּגַע עוֹנֵשׁ
מִשָּׁמַיִם:
הֵם מֵתוּ וְהַשָּׂאִירוּ אֶת נְשֵׁיהֶם אֶלְמָנוֹת צְעִירוֹת.

מוֹצֵל רֹת

כַּלּוֹתֶיהָ הָעֲצוּבוֹת שֶׁל נַעֲמִי מְלוֹת אֶת חֲמוּתָן.
הָאֵהוּבָה עֲלֵיהֶם כָּל כֹּף לֹאן? בְּדִרְכָּה לְאֶרֶץ יְהוּדָה.
הִיא שָׁמָעָה שֶׁהָרָעַב הַסִּתִּים וְהַחֲלִיטָה לַחֲזוֹר לְאֶרֶץ
מוֹלְדָתָהּ.

"שִׁבְנָה בְּנוֹתֵי, לָמָּה תִּלְכְּנָה עִמִּי?" אוֹמְרַת נַעֲמִי
לְכַלּוֹתֶיהָ בְּגָבּוּל אֶרֶץ מוֹאָב חֲזִרְנָה לְאֶרְמוֹן הַמְּלוּכָה
שֶׁל אָבִיכָן.

וְכִי מָה יֵשׁ לָכֵן מִמֶּנִּי אִשָּׁה עֲנִיָּה וְגִלְמוּדָה?"
אָבֵל הֵן בּוֹכוֹת וְלֹא רוֹצוֹת לְהִנָּתֵק מִנַּעֲמִי, חֲמוּתָן
הִיקָרָה.

עֲרָפָה נִכְנָעָה. הִיא נִשְׁקָה לַחֲמוּתָה. וְחִזְרָה לְאַרְמוֹן
אָבִיהָ

אָבֵל רֹת דָּבָקָה בָּהּ, בַּחֲמוּתָה.
"לֹא" הִיא הִכְרִיזָה, "אֲנִי לֹא עוֹזֶבֶת אוֹתָךְ!
כִּי אֵל אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלָיךְ וּבֶאֱשֶׁר תֵּלִינִי אֵלָיו,
עִמָּךְ עָמִי, וְאֶלְקֶיךָ אֶלְקִי."

בוגלת רות

נַעֲמִי חֲשָׂה, לְשָׂרוֹת אָכֹן מִתְּכַוֵּנָה בְּרָצִינֹת
לְדַבֵּק בָּעַם יִשְׂרָאֵל וּבָה'!
"וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּי הֶן" - בְּיַחַד צָעְדוּ נַעֲמִי וְרוֹת
בְּדַרְכּוֹ לַיַּעֲדָן הַמְּשֻׁמָּה,
עַד אֲשֶׁר הִגִּיעּוּ לְבֵית לָחֶם.

וְהִנֵּה, סוּף סוּף הִגִּיעוּ לְבֵית לָחֶם.

"וְתֵהֱמָה כָּל הָעִיר עֲלֵיהֶן וְתֹאמַרְנָה: הֲזֹאת נַעֲמִי?"

כִּמָּה הִתְפַּלְאוּ הַכֹּל לְרֹאוֹת אֶת נַעֲמִי הָעֹשִׂירָה חוֹזֶרֶת

בְּעֶנִי וּבַחֲסֹר כָּל.

וּמָה עָנְתָה לָהֶם נַעֲמִי?

"אֵל תִּקְרְאֶנָּה לִי נַעֲמִי קְרֹאן. תִּקְרְאֶנָּה לִי מָרָה כִּי

הֵמֶר שָׁקִי לִי מֵאֵד...

אֲנִי מִלֵּאָה הִלַּכְתִּי וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי ה'..."

מוֹלֶלֶת רוּת

רוּת הַעֲדִינָה - הַנְּסִיכָה לְשֹׁעֵבֶר - יֵצְאָה לַשָּׂדֶה לְלַקֵּט
שִׁבְלִים לָהּ וְלַחֲמוּתָהּ הָרַעֲבוּת. בַּעֲזוֹ, בַּעַל הַשָּׂדֶה,
הַבְּחִין בָּהּ מִיָּד, הִיא הַתְּכּוֹפֶפֶה בַּצְּנִיעוּת וּבַעֲדִינּוּת
מִיַּחַדָּת בְּמִינָהּ.

"מִי הָאִשָּׁה הַזֹּאת?" הוּא שָׂאֵל. "זֹאת רוּת, כֶּלֶתָה
שֶׁל נַעֲמִי קְרוֹבֶתְךָ", הִשְׁיבוּ לוֹ. מִיָּד צִוָּה בַּעֲזוֹ לָתֵת
לָהּ לֶאֱכֹל וְאָמַר לָהּ:
"בְּתִי אֵל תֵּלְכִי לְלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֵר". הוּא גַם צִוָּה עַל
אֲנָשָׁיו לְהַרְשׁוֹת לָהּ לְלַקֵּט גַּם יוֹתֵר מִהֶרְגִּיל לֹא
הַפְרָעָה.

מוֹזֶלֶת רוּת

עֵיפָה, אֶדָּ מְאֹשֶׁרֶת, חוֹזֶרֶת רוּת מִהַשָּׂדֶה
לְבֵית נְעָמִי תְמוּתָהּ וּבִידָהּ חֲבִילָה נִכְבְּדָתָ שֶׁל
שְׂבָלִים,

שֶׁהִיא אֶף הַכִּינָה אוֹתָן לְשִׁמוּשׁ.
"אֵיךְ הִצַּלְתָּ לְאַסֶּף כָּל כֶּד הָרִבָּה" מִתְפַּעֶלֶת נְעָמִי.
וְרוּת מְסַפֶּרֶת לָהּ פִּיטְד עֲזָרָה לָהּ הַיּוֹם בְּשָׁלִיחוֹת
בְּעֵז.

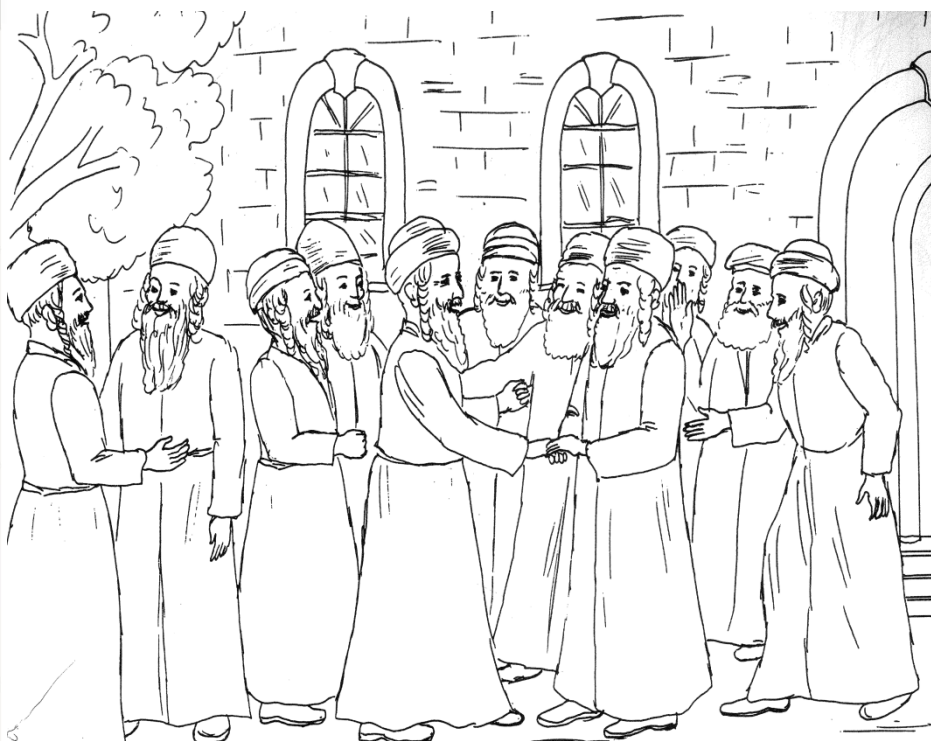
וְתֹאמֶר נְעָמִי "כְּרוּךְ הוּא לָהּ".
נְעָמִי מַצִּיעָה לְרוּת שֶׁתִּנָּשֵׂא לְבְעֵז, שֶׁהוּא קְרוֹב
לְאַלְיָמְלֹךְ,
וּבְכֶךָ תִּטִּיב לְאַלְיָמְלֹךְ, תְּמִיךְ הַמְנוּחַ.

בִּמְנַל רֹת

בְּשִׁמְחָה וּבְצִהָלָה אָחֳלוּ "מְנַל טוֹב" לְבָבֵי לְבַעַז,
וּבְרְכוּתוֹ שִׁיזְנָה עִם רֹת לְהַקִּים דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל
וּקְדוּשִׁים.

"יִתְּנוּ ה' אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתְךָ כְּרָחֵל וּכְלָאָה
אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתִּימְקוּ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל".

מוֹצֵלַת רוּת

כִּמָּה מְאַשֶּׁרֶת נַעֲמִי בִּילֵד שְׁנוּלֵד לְכַלְתָּה רוּת!

וְלֹא רַק הֵן שָׁמְחוּ, אֲלָא כָּל הַנָּשִׁים הַשְׂתַּתְּפוּ

בְּשִׂמְחָתָן

וְהוֹדוּ לָהּ עַל הַחֶסֶד שֶׁגָּמַל לְבֵית אֱלִימֶלֶךְ.

לִבּוֹ הִקְטֹן הִזָּה קָרְאוּ "עוֹבֵד" וְהוּא אָבִיו שֶׁל יִשְׁי,

אָבִיו שֶׁל דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל - שְׁנוּלֵד וְנִפְטָר בְּחַג

הַשְּׁבוּעוֹת.

דוד מלך ישראל חי וקיים

